

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ O.**, zastúpenej v dovolacom konaní JUDr. **J. K.**, **2/ M. C.**, **3/ H. L.**, **4/ A. K.F.**, proti žalovaným **1/ Ing. J. K.**, **2/ H. K.**, o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, vedenej na Okresnom súde Svidník, pod sp.zn. 8 C 320/1999, o dovolaní žalobkyne 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 17. marca 2010, sp.zn. 7 Co 166/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a** .

Žalovaným 1/ a 2/ nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Svidník rozsudkom zo 17. septembra 2010, č.k. 8 C 320/1999-366 (v poradí druhým) určil, že kúpna zmluva uzatvorená v B. 29. marca 1996 medzi M. G. ako predávajúcim a Ing. J. K. a H. K. ako kupujúcimi, vklad ktorej bol povolený na bývalom Katastrálnom úrade v K., Správa Katastra S. X., pod č. X., je v časti nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. úz. O., zapísaných na L., ako parcely registra „E“, evidované na mape určeného operátu č. X. - orná pôda o výmere 18 674 m², č. X. - orná pôda o výmere 7871 m², č. X. - orná pôda o výmere 2552 m², č. X. - orná pôda o výmere 16 236 m² a č. X. - orná pôda o výmere 16 232 m² a na L., parcela registra „E“ evidovaná na mape určeného operátu č. X. - lesné pozemky o výmere 790 525 m² neplatná. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Zistil, že na L., kat. úz. K. sú ako spoluvlastníci parciel č. X., č. X., č. X., č. X., č. X. a na L., parc. č. X., zapísaní žalobkyňa 1/ a žalovaní, žalobkyňa 1/ patrí spoluvlastnícky podiel v 1/2-ici vedený pod X. a žalovaní sú bezpodielovými spoluvlastníkmi podielu 1/2-ice vedeného pod X.. Pokiaľ ide o nehnuteľnosť zapísanú na L.L.K. ako parcela č. X., je podielovou spoluvlastníčkou v podiele 1/2-ice je

žalobkyňa 1/. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že právny predchodca žalovaných M. G. nehnuteľnosti zapísané na L. a na L.L.K. (parc. č. X. bola odpísaná z L. a zapísaná na L.), nemohol nadobudnúť vydržaním, poukazujúc na spis Okresného súdu Svidník, sp.zn. 3T 1/1998, z ktorého zistil, že J. F. (starosta obce) bol právoplatne uznaný za vinného, okrem iného z trestného činu zneužívania právomocí verejného činiteľa podľa ustanovenia § 158 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. Z tohto spisu ďalej zistil, že J. F. ako starosta O. vydal pre M. G. nepravdivé potvrdenie o nerušenom, dobromyseľnom a nepretržitom užívaní nehnuteľnosti, nachádzajúcich sa v kat. úz. O. od roku 1945 až do roku 1963. Z výpovedí občanov O., a to H. G., P. L., J. F. a J. D., mal za preukázané, že M. G., ani iní obyvatelia židovskej národnosti nehnuteľnosti v obci neužívali. Zo svedeckej výpovede J. B. ďalej zistil, že M. G. od roku 1945 až do svojej smrti v roku 1997 nepretržite býval v B. a sporné nehnuteľnosti užívať nemohol. Konštatoval, že M. G. nesplnil ani jednu z podmienok potrebných na vydržanie, a preto sa nemohol stať spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností a za takejto situácie ako nevlastník nemohol sporné nehnuteľnosti previesť na žalovaných. Vychádzajúc z uvedeného žalobe v časti vzťahujúcej sa na nehnuteľnosti zapísané na L. a L., kat. úz. K. vyhovel konštatujúc, že žalobkyni 1/ ako podielovej spoluvlastníčke nemôže byť jedno s kým má vykonávať práva a povinnosti vyplývajúce zo spoluvlastníctva. O náhrade trov konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 2 O.s.p.

Krajský súd v Prešove rozsudkom zo 17. marca 2010, sp.zn. 8 Co 320/1999 potvrdil rozsudok s výnimkou výroku o určení neplatnosti kúpnej zmluvy v časti týkajúcej sa nehnuteľnosti zapísanej na L.L.K. ako parc. č. X. a vo výroku o trovách konania medzi žalobkyňou 1/ a žalovanými. Zrušil rozsudok vo výroku o určení neplatnosti kúpnej zmluvy v časti týkajúcej sa nehnuteľnosti zapísanej na L.L.K. ako parc. č. X. a vo výroku o trovách konania medzi žalobkyňou 1/ a žalovanými a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Konštatoval, že odvolanie žalovaných 1/ a 2/ smerujúce proti výroku o určení neplatnosti kúpnej zmluvy v časti týkajúcej sa nehnuteľnosti zapísanej na L., kat. úz. K. ako parcela č. X. je opodstatnené rovnako ako odvolanie žalobkyne 1/ smerujúce proti výroku o trovách konania medzi žalobkyňou 1/ a žalovanými. Čo do zvyšku mal za to, že súd prvého stupňa vo veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správne právne závery. Keďže v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových zisteniach nič nezmenilo, osvojil si náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvého stupňa, na ktoré v plnom rozsahu odkázal. Rozsudok v časti

týkajúcej sa nehnuteľnosti zapísanej na L., kat. úz. K. a vo výroku o trovách konania medzi žalobkyňou 1/ a žalovanými zrušil. Konštatoval, že už z oznámenia Katastrálneho úradu v P. z 9. decembra 2009 (č.l. 359-361 spisu) vyplynulo, že nehnuteľnosť zapísaná ako parcela č. X. je vedená na L.L.K., pričom výlučnou vlastníčkou tejto nehnuteľnosti je Slovenská republika, teda subjekt odlišný od účastníkov konania. Mal za to, že z odôvodnenia rozsudku sa nedá zistiť, aký je naliehavý právny záujem tvoriaci základný predpoklad pre podanie určovacej žaloby podľa ustanovenia § 80 písm. c/ O.s.p. na vyslovení neplatnosti kúpnej zmluvy. Rovnako konštatoval, že nie je zrejmé, ako súd prvého stupňa dospel k potrebe aplikácie ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania. Uviedol, že vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa účastníkovi odníma možnosť v odvolacom konaní riadne brániť svoje práva a oprávnené záujmy, nakoľko je problematické zaujímať stanoviská k nezrozumiteľnému alebo nedostatočne zdôvodnenému rozhodnutiu. Odvolanie žalobkyne 1/ smerujúce proti rozhodnutiu vo veci samej odmietol ako odvolanie podané neoprávnenou osobou (§ 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p.). Dospel k záveru, že žalobe o vyslovení neplatnosti kúpnej zmluvy v časti týkajúcej sa nehnuteľností zapísaných na L. a na L. bolo vyhovené a keďže subjektívnym predpokladom na podanie odvolania je to, že napadnuté rozhodnutie vyznelo v neprospech odvolateľa, táto podmienka v prejednávanej veci splnená nebola.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa 1/. Dovolanie odôvodnila tým, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 1 písm. b/ O.s.p.) a že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 1 písm. c/ O.s.p. V dovolaní zosumarizovala priebeh tohto konania s poukazom na v ňom doposiaľ vydané rozhodnutia a na predmet súvisiacich konaní vedených pred Okresným súdom Svidník pod sp.zn. 6 C 57/2008 a pod sp.zn. 4 C 456/2002. Namietala nevykonanie ňou navrhnutých dôkazov, ktorými by sa preukázalo, že predmetnú kúpnu zmluvu M. G. nepodpísal a súčasne žiadala, aby dovolací súd nariadil ich vykonanie odvolaciemu súdu. Vyjadrila svoj nesúhlas s odmietnutím jej odvolania z dôvodu, že nebolo podané oprávnenou osobou a opätovne zdôraznila potrebu vykonania navrhovaných dôkazov, aby sa preukázalo, že kúpna zmluva je falzifikát. Navrhla, aby dovolací súd určil odvolaciemu súdu povinnosť zabezpečiť vykonanie dôkazov - prečítanie listu M. G. adresovaného M. F., znalecky overiť pravosť podpisu M. G. na kúpnej zmluve, prikázať vec na prejednanie inému okresnému súdu v rámci kraja pre stratu dôvery obyvateľov K., že vo veci bude spravodlivo

rozhodnuté pred Okresným súdom Svidník a rozhodnúť o predbežnom opatrení. Navrhla, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaní 1/ a 2/ sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.).

V zmysle § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Dovoláním žalobkyne 1/ je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd **1/** potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa s výnimkou výroku o určení neplatnosti kúpnej zmluvy v časti týkajúcej sa nehnuteľnosti zapísanej na L.L.K. ako parc. č. X. a vo výroku o trovách konania medzi žalobkyňou 1/ a žalovanými; **2/** zrušil rozsudok vo výroku o určení neplatnosti kúpnej zmluvy v časti týkajúcej sa nehnuteľnosti zapísanej na L.L.K. ako parc. č. X. a vo výroku o trovách konania medzi žalobkyňou 1/ a žalovanými a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie; **3/** odmietol odvolanie žalobkyne 1/ smerujúce proti rozhodnutiu vo veci samej.

Žalobkyňa 1/ napadla dovolaním uvedený rozsudok odvolacieho súdu v celom rozsahu, t.j. výroky **1/** až **3/** tohto rozsudku. Keďže napadnutý rozsudok obsahuje viacero

výrokov, dovolací súd otázku prípustnosti dovolania smerujúceho proti jednotlivým výrokom rozsudku, musel riešiť samostatne.

Odvolačný súd dovolaním napadnutým rozsudkom vo výroku 1/ potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa s výnimkou výroku o určení neplatnosti kúpnej zmluvy v časti týkajúcej sa nehnuteľnosti zapísanej na L.L.K. ako parc. č. X. a vo výroku o trovách konania medzi žalobkyňou 1/ a žalovanými.

V danom prípade dovolaním žalobkyne nie je napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, ale taký potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že dovolanie proti nemu je prípustné. Dovolačný súd v prejednávanej veci dosiaľ nerozhodoval, preto ani nevyslovil právny názor, ktorým by boli súdy viazané. Z týchto dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie žalobkyne 1/ nie je podľa § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. procesne prípustné.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, ktoré zistenie by viedlo k záveru, že dovolanie je prípustné bez ohľadu na procesnú formu rozhodnutia odvolacieho súdu a spôsob jeho rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, o prípad nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré možno začať len na návrh, či o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným).

Z obsahu dovolania je zrejmé, že dovolateľka namieta, že konanie je v danom prípade postihnuté závažnou procesnou vadou, lebo v konaní jej bola odňatá možnosť pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. tým, že súdy nižších stupňov nevykonali ňou navrhnuté dokazovanie.

Námietka žalobkyne 1/ o postupe súdov nižších stupňov súvisiaca s nevykonaním dôkazov, nie je dôvodná. Súd nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy. Nevykonanie dôkazov podľa návrhov alebo predstáv žalobkyne 1/ nie je ani postupom, ktorým by jej súd odňal možnosť konať pred súdom, lebo rozhodovanie o tom, ktoré dôkazy budú vykonané, patrí výlučne súdu, a nie účastníkovi konania (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Ak súd niektorý dôkaz nevykoná, môže to viesť nanajvýš k jeho nesprávnym skutkovým záverom, a teda v konečnom dôsledku aj k nesprávnemu rozhodnutiu, nie však k zmätočnosti rozhodnutia (viď napr. aj rozhodnutia uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky pod č. 37/1993 a pod č. 125/1999).

Žalobkyňa 1/ v dovolaní namieta, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p), ktorú však bližšie nešpecifikovala.

Iná vada konania je procesná vada, ktorá na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Je právne relevantná, ak mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Z hľadiska dovolateľkou tvrdenej existencie tzv. inej vady konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. treba uviesť, že dovolací súd môže pristúpiť k posúdeniu opodstatnenosti tvrdenia o tomto dovolacom dôvode až vtedy, keď je dovolanie z určitého zákonného dôvodu prípustné (o tento prípad ale v prejednávanej veci nejde).

Z dovolania ďalej vyplýva, že žalobkyňa 1/ v dovolaní namieta, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia žalobkyne 1/ boli opodstatnené (dovolací súd

ich z uvedeného aspektu neposudzoval), žalobkyňou 1/ vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Pokiaľ ide o dovolanie žalobkyne 1/ proti zrušujúcemu výroku rozsudku odvolacieho súdu 2/ a proti odmietajúcemu výroku rozsudku odvolacieho súdu 3/, i keď sú tieto výroky súčasťou rozsudku odvolacieho súdu, majú povahu uznesenia, a preto prípustnosť dovolania žalobkyne 1/ v takomto prípade treba preto posudzovať podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktoré upravujú prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu.

V zmysle § 239 ods. 1 O.s.p. dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdneho dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa §109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. V zmysle § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Pokiaľ ide o dovolanie žalobkyne 1/ proti zrušujúcemu výroku rozsudku odvolacieho súdu 2/, je zjavné, že ide o prípad, proti ktorému Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa § 239 O.s.p. nepripúšťa a vada konania v zmysle ustanovenia § 237 O.s.p. nebola dovolacím

súdom zistená. Zrušením napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa a vrátením veci na ďalšie konanie, je žalobkyni 1/ opätovne vytvorená možnosť uplatňovať jej procesné práva v ďalšom konaní vo veci, keďže rozhodnutie odvolacieho súdu nie je konečné a vec bola vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Obdobne môže uplatňovať svoje hmotnoprávne námietky, týkajúce sa právneho posúdenia veci.

Rovnako prípustnosť dovolania žalobkyne 1/ voči výroku 3/ rozsudku odvolacieho súdu, ktorým odmietol odvolanie žalobkyne 1/, nie je v zmysle ustanovenia § 239 O.s.p. daná. Osobitne dovolací súd zdôrazňuje, že nedošlo ani k vade konania uvedenej v ustanovení § 237 písm. f/ O.s.p., ktorá by nastala, ak by odvolací súd odmietol odvolanie žalobkyne 1/ ako odvolanie podané neoprávnenou osobou (§ 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p.), hoci pre to neboli splnené procesné podmienky.

K tomu, aby odvolanie malo právne účinky a aby na jeho základe vznikli procesné vzťahy, musí vyhovovať požiadavkám, ktoré ustanovuje Občiansky súdny poriadok. Ten v ustanovení § 201 O.s.p. ustanovuje, že subjektom legitimovaným na podanie odvolania je účastník, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Právo podať odvolanie však, ako správne konštatoval odvolací súd, patrí iba tomu účastníkovi konania, ktorému bola napadnutým rozhodnutím spôsobená ujma. V danom prípade je zrejmé, že súd prvého stupňa žalobe žalobkyne 1/ v plnom rozsahu vyhovel, teda možno objektívne konštatovať, že jej nebola spôsobená ujma na jej právach. Odmietnutím odvolania žalobkyne 1/ proti rozsudku súdu prvého stupňa o vyhovení žalobe o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy nebola žalobkyni 1/ odvolacím súdom odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalobkyne 1/ nemožno vyvodiť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní procesne úspešným žalovaným vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobkyni 1/, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky nepriznal

žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nebol podaný návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 3. októbra 2011

JUDr. Soňa Mesiarkinová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Dagmar Falbová